

РЕШЕНИЕ

№ 1705

гр. София, 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 05.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **6292** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ) във вр. с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на „ТАНДЕМ 1“ ЕООД адрес на управление: [населено място], [жк], [улица], представлявано от управителя В. В. И., срещу Решение № 32-188927 от 19.05.2023г. на Директора на ТД Митница Б., с което са извършени корекции в данните на МД MRN20BG001008019437R0/15.04.2020г. от жалбоподателя във връзка с митническа стойност на стока в ед.№б/8, в резултат на което е установено митническо задължение за доплащане на публични държавни вземания, представляващо мито и ДДС върху процесната стока.

В жалбата се развиват доводи за незаконосъобразност на атакуваното решение, поради постановяването му в противоречие с материалния закон и с процесуалните норми. Твърди се че „ТАНДЕМ 1“ ЕООД е закупило автомобил от канадското дружество продавач 9396-9053 Quebec inc. За покупката е издадена съответна фактура №RA-E20010607 от 06.01.2020г.,на общата фактурна стойност 818 канадски долара.Посочената във фактурата цена е С. - стойност и навло, с доставка до Б., което било установено в обжалваното решение.В хода на административното производство е било представено и извлечение от банковата сметка на „ТАНДЕМ 1“ ЕООД, от което е видно, че стойността по фактурата е платена на продавача и това са доказателства за действителната воля на страните.Твърди се,още че посоченото в решението, че жалбоподателят не е представил информация за заплащане на МПС,не

кореспондира с обективната истина. Възразява се срещу метода по чл. 74, § 3 Регламент (ЕС) № 952/2013 г. за определяне на митническа стойност на автомобила срещу размера на митническата стойност, определен по този метод, за което се излагат подробни съображения. Твърди се още, че издаденото решение е в противоречие и със съдебната практика на ВАС. Моли съда за отмяна на решението като неправилно, незаконосъобразно и немотивирано.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят редовно призован не се представлява.

Ответникът - директор на Териториална дирекция Митница Б. към Агенция „Митници“, редовно призован не се представлява. От юрк. Г. П., са депозирани писмените бележки в които оспорва жалбата. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано от жалбоподателя.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства, от фактическа страна намира следното:

С митническа декларация с MRN 20BG001008019437R0/15.04.2020 г. „ТАНДЕМ 1“ ЕООД е декларирал на режим „допускане за свободно обръщение“ стока „лек автомобил употребяван марка: J. P.-катастрофирал: бензин; бр. места: 5 ; цвят: бял; раб. обем: 2400 куб. см.; шаси № 1C4NJRNAB4FD108405“, държава на износ К., деклариран произход К., с фактурна стойност 600 CAD, като общата фактурна стойност възлиза на 818 канадски долара. Посочената във фактурата цена е С. - стойност и навло, с доставка до Б. Продавач на стоката е канадското дружество 9396-9053 Quebec inc. Към митническата декларация за допускане за свободно обръщение са приложени: фактура № RA-E20010607 от 06.01.2020 г., опаковъчен лист, морска товарителница С.-, „Стойност навло“ .

По повод получено писмо с рег. № 32-441111/16.12.2022 г. на Ц. от канадските митнически власти - „С. В. S. А.“ е предоставена информация за превози декларирани за износ в К. с местоназначение ЕС. Извършен е последващ контрол от страна на митническите органи относно достоверността на декларираната митническа стойност на моторни превозни средства, които са декларирани като „употребявани“, „катастрофирали“, и „с повреди“ в ТД Митница Б. При повторната проверка са възникнали съмнения относно декларираната митническа стойност на някои от тях, внесени от К. , едно от които е внесения употребяван автомобил по митническа декларация с MRN 20BG001008019437R0/15.04.2020 г. Митнически органи са констатирани , че е налице е несъответствие по отношение на декларираната в МД цена в размер на 1000.00 BGN, спрямо предоставената от канадските митническа цена в размер на 1045.00 С., посочена в колона AU и Total_Value/T. V. С. от таблица BG_ExportDeclaratiion Quebec I..xlsx, sheet E. D..

С писмо рег. № 32-56736/13.02.2023 г. до „ТАНДЕМ 1“ ЕООД са изискани допълнителни документи, относими към външнотърговската сделка, в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоката, съгласно нормата на чл. 140 от

Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

В определения от митническите органи срок вносителя с писмо №32-73394 от 23.02.2022г. е дал писмени обяснения, че всички документи, относими към МД MRN MRN20BG001008019437R0/15.04.2020г. са представени по време на вноса. Вносителят е представил фактура №RA-E20010607 от 06.01.2020г. за покупко-продажба на автомобила и извлечение от банкова сметка за извършени плащания.

От страна на митническите органи е изпратена покана до „ТАНДЕМ 1“ ЕООД за даване на обяснения относно нарушение във връзка с констатирано неправилно деклариране на митническа стойност на стока по митническа декларация с MRN20BG001008019437R0/15.04.2020г. С писмо № 32-142691/12.04.2023г. вносителя е уведомен по смисъла на чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013, че ще се пристъпи към издаване на решение, като му е дадена възможност да изрази становище. Писмото е получено на 19.04.2023 г., видно от известие за доставяне/л.31/. Депозизирано е становище с вх. № 32-159673/27.04.2023г. от дружеството жалбоподател./л.26/

Впоследствие е издадено оспореното Решение №32-188927/19.05.2023 г. на Директор на ТД Митница Б., с което на осн. основание чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, във връзка с чл. 74, пар. 3 от Регламент (ЕС) №952/2013, вр. чл. 144, пар. 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, вр. чл. 5, т. 39 от Регламент (ЕС) №952/2013, вр. чл. 77, пар.1, вр. чл. 85, пар. 1, вр. чл. 101, пар. 1, вр. чл. 102 от Регламент (ЕС) №952/2013, вр. с чл.54, ал.1 и чл.56 от ЗДДС, чл.59 от АПК, е отказано да бъде приета митническата стойност на декларираната стока – „лек автомобил употребяван марка: J. P.- шаси № 1C4NJRNAV4FD108405,, по митническа декларация с MRN20BG001008019437R0/15.04.2020г. и е определена митническа стойност в размер на 1983,07 лв. Определени са дължими суми за досъбиране МИТО - 98,31 лв.; ДДС; -216,28 лв. или общо: 314,59 лв. На основание чл. 77, §2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за дата на възникване на митническото задължение е определена 15.04.2020 г.

Решението е връчено на жалбоподателят на 23.05.2023г., а жалбата срещу него е подадена чрез ТД –Митница –Б. до Административен съд Бургас на 02.06. 2023 г.

В съдебното производство е представена и приобщена към доказателствения материал административната преписка. Представени и приобщени са и допълнителни писмени доказателства от страна на жалбоподателя и ответника по делото.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, като подадена от надлежна страна, засегната от действието на административния акт и депозизирана в предвидения от закона срок. Разгледана по същество е основателна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, по аргумент от чл. 19, ал. 7 от ЗМ. Съгласно тази норма, за целите на прилагане на чл.

29 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22 §§ 4, 5, 6 и 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл. 27 и чл. 28, се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление. Следователно, оспореното решение на директора на ТД Митница Б. в Агенция Митници, е издадено от компетентен административен орган, в границите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съобразно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. (М.) във връзка с чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ във връзка с чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013 г., съобразно предоставените му правомощия.

При издаване на оспореното решение са спазени общите изисквания за писмена форма по чл. 59, ал. 2 от АПК – съдържат имената и длъжността на издателя, адресата на разпоредените правни последици, фактически и правни основания за издаване и ясно формирани волеизявления на органа.

Спазени са правилата за предварително уведомяване съгласно императивната разпоредба на чл. 22, § 6, първа алинея от Регламент (ЕС) № 952/2013 за мотивите, на които ще се основава решението и е предоставена възможност да се изрази становище в 30 дневен срок.

Спорът е правен и е за това, дали са налице основанията за неприемане на декларираната договорна стойност, т. е. налице ли са „основателни съмнения“ по смисъла на чл. 140 § 2 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447 и спазена ли е процедурата по чл. 141 от същия Регламент във връзка с чл. 71 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. за определяне на митническата стойност по процесния внос, съобразно договорната стойност на стоката.

Въз основа на установените по делото факти и изложените в решението на митническия орган мотиви, в настоящия спор е необходимо на първо място да се провери дали съмненията на митническия орган са основателни като предпоставка за това да пристъпи към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност, регламентирани в чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. /т. 36 от решение на СЕС от 16 юни 2016 по дело C-291/15, EURO 2004 Н. Kft/. В тази връзка следва да бъде съобразено, че правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности/в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09/.

В Глава 3 от Митническият Кодекс, именувана Стойност на стоките за митнически цели, в разпоредбата на чл. 70 е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местозначение митническата територия на Съюза. В решение по дело

C-306/04, т. 20, СЕС подчертава, че митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност. Правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности (в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09).

По арг. от § 2 на чл. 70 действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Предвид значението на митническата стойност за определяне на размера на възникналите от вноса митнически задължения, МК и Регламента за изпълнение 2015/2447 за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 (МК) въвеждат редица правила и мерки за контрол и определяне елементите на облагане, гарантиращи както добросъвестното деклариране на относимите към вноса обстоятелства, така и установяването, обезпечаването и събирането на действителния размер на митническите задължения.

В чл. 74 от Кодекса са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, като те са в отношение на субсидиарност, както по отношение на метода, посочен в чл. 70 от Кодекса, така и по между си /така например решение по дело C-1/18 на СЕС, т. 24/. Остойностяването на внасяните стоки се извършва при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2 букви а) до г). За да се премине към тези субсидиарни методи, следва да са налице основателни съмнения досежно декларираната в декларацията на въвеждащия стоката на територията на общността стойност. Тези съмнения следва да бъдат доведени до знанието на вносителя на стоки и едва ако не бъдат разсеяни, е налице възможност за определяне на митническата стойност по субсидиарно предвидените методи. Терминът основателни съмнения няма хармонизирана дефиниция в Кодекса или в Регламента за изпълнение, при което следва проявлението му да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установени факти и обстоятелства. В тежест на митническите органи е при условията на приложимото общностно право да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесната стока.

В Решението по дело C- 263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му.

Тъй като митническата стойност не е могла да бъде определена по реда на чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2,

букви от „а” до „г”, поради липса на каквато и да било информация за действителното техническо състояние на дефектирания автомобил, митническият орган е пристъпил към определяне на стойността по чл. 74, пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл. 144, пар.2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

На първо място следва да бъде посочено, че по делото не са представени каквито и да е било доказателства за извършването на справки във връзка с отхвърлянето на вторичните методи по чл. 74 § 2 от Регламент ЕС № 52/2013 г. От страна на митническите органи не е търсена информация за автомобили, допуснати за свободно обръщение на територията на България и на Съюза, както изисква разпоредбата на чл. 74, § 2, букви а и б от Регламент (ЕС) № 952/2013. По делото не е представен и протокол за извършени действия по чл. 50 от ДОПК, приложим по силата на чл. 84ж от ЗМ, за да се установят извършените действия по събирането на информация от митническите органи, респ. да е налице доказателство за извършените от тях действия и установените факти и обстоятелства. Основният мотив за отхвърляне на метода по чл. 74, § 2, букви в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. е липсата на база данни, като дори не е посочено къде и по какъв начин е търсена съответната информация, както и коя база данни е изследвана, за да се докаже по съответния ред нейната действителна липса./л.14/

Митническите органи са посочили, че при проверката са констатирани различни покупни цени за процесния автомобил в приложения към митническата декларация документ за продажба и 1045 канадски долара съгласно данни от получените с писмо от рег. № 32-441111/16.12.2022 г. на Ц. от канадските митнически власти - „С. В. S. А.“ и директно е пристъпил към определяне на стойността по чл. 74, пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл.144, пар.2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

Административният орган без да оспорва автентичността на представената фактура от купувача, респ. на инкорпорирания в нея договор за покупко-продажба на автомобила между дружество 9396-9053 Quebec inc. като продавач и „ТАНДЕМ 1“ ЕООД като купувач, включително уговорената между страните продажна цена на автомобила, е приел, че е възникнало основание за отхвърляне на декларираната митническа стойност. Същевременно обаче с оспорения акт са включени в митническата стойност транспортните разходи, посочени в приложения към митническата декларация документ за покупка на автомобила – фактура № RA-E20010607 от 06.01.2020, издаден от 9396-9053 Quebec inc, което води да извод, че митническите органи признават този документ като такъв, който удостоверява разходите за транспорт на автомобила, не но го признават в частта, която удостоверяват цената му. От страна на административния орган не е посочена причина за незачитане на данните за платената сума по нея, при условие, че не е отречена автентичността ѝ. В този смисъл и доколкото документа за покупка на процесния автомобил от жалбоподателя не е оспорен, неправилно административният орган е приел, че отразената в този документ цена не е действително платената.

Видно от приобщената по делото административна преписка, оспорващият е предоставил всички документи, с които разполага и въз основа на които може да бъде направен категоричен извод относно твърдяната митническа стойност, т. е. оказал е необходимото съдействие за извършване на митническите формалности и контрол и още при първоначалното определяне на митническата стойност на стоката и не се споделят твърденията в обратната посока, изложени в оспорения акт. Включително при деклариране на процесната стока през 2020г. е бил извършен оценителен доклад относно справедливата пазарна стойност на автомобила /л.51/ която е била приета от митническият орган.

Според чл. 74, параграф 3, когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията; в) настоящата глава.

В случая митническият орган се е позовал единствено на предоставената информация от канадските митнически власти. Съдът обаче счита, че след като митническите органи са имали съмнения, относно декларираната митническа стойност, същите е следвало да положат усилия да установяват каква е действителната продажна цена на автомобила, включително и чрез събиране на информация от трети лица, съответно да докажат, че отразената във фактурата стойност не е реално платената или подлежаща на плащане цена. Извършената проверка по реда на международното сътрудничество, според настоящият съдебен състав не е установила по безспорен начин продажната цена от 1045 С., тъй като в нея са налице противоречия с останалите събрани по делото доказателства.

Полученият отговор от канадските митнически власти и по-конкретно в частта му на предоставената електронна информация за декларираната от износителя продажна цена не представлява официален свидетелстващ документ, обвързващ съда. Официален документ е само придружителното писмо от канадските митнически власти, което не съдържа никаква релевантна за делото информация, поради което не може да се приеме, че митническата стойност е определена въз основа на безспорни налични данни на митническата територия на Съюза, като са използвани разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на митническото законодателство. Писмото не съдържа удостоверително изявление от Канадските митнически власти за цената, на която автомобилът е бил продаден на „ТАНДЕМ 1“ ЕООД, подкрепено със съответните доказателства за действителното ѝ плащане, а също и удостоверително изявление, че представеният документ при вноса на автомобила - фактура № RA-E20010607 от 06.01.2020г. не е автентичен или валиден. По административната преписка не е наличен нито един документ в подкрепа на валидността и истинността на

данните от износния документ. От оспореното решение не става ясно и защо Директора на ТД Митница Б. е възприел, че именно заявената пред Канадските власти от износителя информация отговаря на действителността, при положение че не се оспорва автентичността на представената от жалбоподателя фактура. Следва да се направи заключение, че в случая липсва официален документ, в който изрично да е посочено, че представената фактура при вноса на автомобила е неистинска или с невярно съдържание. Липсват също така данни, че в резултат на извършено разследване или проверка по линия на международното сътрудничество, по установената форма и ред от Канадските митнически власти са проверени и потвърдени като истински документи, свързани с продажбата на автомобила, издадени от техния продавач, а също така и размера на действителната сума, която е получена от продавача във връзка с тази продажба. След като митническите органи са имали съмнения, относно декларираната митническа стойност, същите е следвало да положат усилия да установяват каква е действителната продажна цена на автомобила, включително и чрез събиране на информация от трети лица, съответно да докажат, че отразената във фактурата стойност не е реално платената или подлежаща на плащане цена.

В случая, предвид преценката на органа за наличието на основателно съмнение дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума и доколкото не може еднопосочно и безпротиворечиво да се установи каква е действителната договорна стойност на стоката, е било налице основанието за пристъпване към прилагане на методите по чл. 74, § 2, респективно по чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за определяне на митническата стойност, при изследване на всички значими обстоятелства. Като не е спазил разписаното в регламента императивно правило за определяне на митническата стойност на вноса МПС, органът е допуснал нарушение на материалния закон.

Гореизложеното сочи на необоснованост на съмненията в достоверността на декларираната митническа стойност, в нарушение на чл. 140 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447. Относно процедурата по определяне на по-високата стойност, следва да се съобрази, че във всички случаи при прилагането на методите за определяне на митническа стойност, митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава. На това принципно положение е основана и процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане с уточнението, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения, и да е съобразена с възможностите му - аргумент от Решение от 28 февруари 2008 г., Carboni, C-263/06, EU: C: 2008: 128, т. 52. Като не е спазил разписаното в регламента императивно правило за определяне на митническата стойност на вноса автомобил, органът е допуснал нарушение на материалния закон. Относно

процедурата по определяне на по-високата стойност, следва да се съобрази, че във всички случаи при прилагането на методите за определяне на митническа стойност, митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава.

Ето защо и по изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение на Директора на ТД Митница Б. е неправилно, като постановено в нарушение на закона и следва да бъде отменено.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен съд София - град, I отделение, 34 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ТАНДЕМ 1“ ЕООД Решение № 32-188927/19.05.2023 г. на Директора на ТД Митница Б. , с което са извършени корекции в данните на MRN20BG001008019437R0 от 15.04.2020г.с което са установени за досъбиране вземания за вносно мито и ДДС в размер общо на 314,59лв.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

съдия: